

Ordføreren (Eskjærning): Jeg maa gjøre et Par almindelige Bemærkninger med Hensyn til den foreliggende Sag. Den hele Lov var deelt i fire Afdelinger; men efter Udvalgets Forslag kommer kun den første Afdeling til Behandling. Man vil af Udvalgets Betænkning see, at det i det Hele har været enigt om, at det med Hensyn til de sidste tre Afdelinger for Diebliffet var bedre at holde dem tilbage paa Grund af det af Ministeriet givne Løfte om, til næste Rigsdagssession at komme frem med en ny Næringslovgivning. Fra Udvalgets Side har man imidlertid derved paa ingen Maade villet udtrykke den Formening, at de Principer, hvorpaa det oprindelige Forslag hviler, skulle være andre end saadanne, der i den forventede Næringslov ønskes gennemførte; det er tværtimod udtalt i Betænkningen, at man ønskede, at denne Næringslov maatte komme til at ligge saa nær som muligt ved de Grundtræk, som her ere forelagte; men man har, som sagt, troet, at Gjenstandene for disse 3 Afdelinger bedre kunne bringes i Orden under en almindelig Næringslovgivning.

Med Hensyn til første Afdeling, hvoraf et Par Paragrapher nu foreligge til Behandling, har Udvalget været deelt, idet der er et Mindretal, som har meent, at de samme Grunde, der talte for, at de tre sidste Afdelinger ikke kom frem, talte ogsaa for, at hellerikke denne Deel af Forslaget nu kom til Behandling, hvorimod Fleertallet har meent, at det vilde være meget rigtigt, og det af forskjellige Grunde. De ere anførte i Betænkningen, og jeg skal her nævne dem ganske kort. Det er nemlig, dels fordi Forslaget omfatter en Gjenstand, som hidtils dags har været afgjort ved Bevilling, og man troer, at Bevillingsveien ikke længer behøves med Hensyn til dette Forhold, men at det nu godt kan ordnes ad Lovgivningsveien, og dels fordi man har meent, at dette Resultat fandt sin Støtte i den allerede bestaaende Lovgivnings Principer, navnlig i et Par tidligere Love, nemlig Loven om Dyrkjøb af Landmandens Producter og den Lov, som tillader at sælge visse Gjenstande af Livsfornødenheder. Man har imidlertid ikke kunnet blive staaende ved disse Love, fordi de blandt Andet ikke, idetmindste ikke paa nogen positiv Maade, hjemle Ret til at holde

bestemte Dylags- og Udsalgssteder af visse Gjenstande paa Landet; men det er jo egentlig ogsaa kun et yderligere Skridt, man har gjort, at man ved denne Lov indrømmer og derved, saa forekommer det Udvalget, giver disse Love deres rigtige og sande Betydning.

Naar man gaaer over til de foreliggende Paragrapher, vil man see, at Udvalget i en let overseelig Heelhed har søgt at samle alle de Gjenstande, som man antog burde indrømmes at høre under Høkerhandelen paa Landet, og at man derfra har udelukket Brændevitshandelen, hvorimod man har været uenig, om man burde indbefatte derunder Handelen med visse Varer, saasom: Kaffe, Sukker og Thee. Det, der har bevæget en stor Deel af Udvalget til at antage, at ogsaa disse Varer burde gjøres til Gjenstande for almindelig Forhandling paa Landet, og det jo før jo hellere, er, at man troer, at disse Varer netop for en væsentlig Deel ere den fattige Mandes Fødenheder, og at de ere et af de Midler, som man maa ønske at give ham til Benyttelse, for derved at bekæmpe den langt skadeligere Nydelse af Spirituosa. I Modsetning hertil er det ogsaa, at man har ladet Handelen med Spirituosa vedblive at være en Bevillingssag, henlagt til Amtmanden, og at man i det Hele taget har søgt at opretholde Politieyndigheden i denne Retning i sit fulde Omraade. Jeg skal ikke yttre mig videre om de Forslag, der ere stillede, forinden de Herrer, som have haft en anden Mening end Udvalgets Fleertal, have udtalt sig derom, men jeg bør dog tilføie, at Udvalgets Fleertal er enigt om Affattelsen af Loven, saaledes som den foreligger; Uenigheden dreier sig kun om, hvorvidt denne Lov skal komme frem, men ikke om dens Indretning, naar den skal komme frem.

Bregendahl: De to Endringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille til den foreliggende § 1 af det Lovforslag, som er bragt ind af det ærede Udvalg, fremtræde nærmest som Redaktionsforandringer, men de have ogsaa en noget anden Betydning, som nærmere forklares ved det Forslag, som jeg har tilladt mig at stille til en ny § 5, som imidlertid endnu ikke ligger for til Behandling. Jeg er